

der kræver i høj grad en statslig styring, og derfor kan vi overhovedet ikke støtte forslaget.

Ole Donner (DF):

Jeg kan meddele, at jeg er helt uenig i Enhedslistens ordførers bemærkninger til forslaget. Vi er i Dansk Folkeparti positive over for beslutningsforslaget. Vi mener ligesom forslagsstillerne, at man skal have en mindre offentlig sektor.

Vi mener også, det er godt, at det er stillet som et beslutningsforslag med så fyldige bemærkninger, at man har mulighed for at drøfte de her ting på en seriøs måde.

Jeg er enig med Venstres ordfører, hr. Hans Christian Schmidt, i, at det vil være bedre at bruge nogle af de passive administrationspenge som aktive miljøkroner. Vi mener i allerhøjeste grad, at der er brug for privatisering og udlicitering m.v., og der skal selvfølgelig ske en rationalisering i den forbindelse. Så vi glæder os til udvalgsarbejdet og kan støtte forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Det gik jo ret hurtigt og smertefrit. Jeg vil godt sige tak til både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Og så er jeg selvfølgelig lidt ked af, at CD ikke har haft en ordfører i salen, for jeg tror faktisk også, de vil kunne støtte disse tanker.

Det, der er det spændende, er egentlig ikke, om et forslag bliver vedtaget sådan lige i første omgang; det er jo også kun et beslutningsforslag. Det, der er spændende, er jo, hvordan tingene ser ud efter et kommende valg. Hvis CD og Kristeligt Folkeparti da er kommet herind og sammen med os andre får et flertal, så kunne det jo tyde på, at det her var noget, der kunne gå igennem, om end måske i en lidt anden form.

Og så synes jeg egentlig, vi er ved sagens kerne, for det er det, der har været vores opgave: ligesom at løfte en pegefinger over for den promille af de embedsmænd, vi har, som er lidt skrankepaveagtige, for der sidder nogle ude i landet eller på kontorstolene nu, som ved, at det her er noget, der kan blive realpolitik i Danmark, hvis der kommer en borgerlig regering og et borgerligt flertal.

Det er sådan set det, der var hovedformålet. Det kan godt være, at nogle, der har været lidt hovne i nogle år, nu begynder at besinde sig og bliver lidt mere venlige over for borgerne og borgernes ønsker og ikke bare tromler alt ned.

Så jeg er faktisk fuldt ud tilfreds med debatten her og vil takke ordførerne. Der var jo et par

stykker af ordførertalerne, der var meget korte, men jeg ved også godt, at der kommer meget papir og meget stof ind til os, og det kan være svært at få tid til at læse alle lovforslagene, så vi må undskylde disse partier, at de ikke har sat sig ind i, hvad de er ordførere på.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler for kontanthjælp til ofre for forbrydelser).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 23/4 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Jeg tror, at det forslag om ændring af bistandslovens tilbagebetalingsbestemmelser og formueregler, der er indeholdt i L 243, vil blive opfattet som retfærdigt af de fleste mennesker.

Forslaget drejer sig om at ændre reglerne, sådan at det er ofrene for forbrydelser, der reelt får den økonomiske erstatning efter erstatningsansvarsloven, uanset om de i øvrigt er afhængige af kontanthjælp efter bistandsloven.

Hovedprincippet for økonomisk hjælp efter bistandslovens forsørgelsesbestemmelser er jo ellers, at hjælpen er subsidier i forhold til al

anden forsørgelse. Det vil sige, at alle andre muligheder skal være udtømt, før man kan få hjælp, bortset fra nogle få undtagelser, som er nævnt i loven. Nu bliver erstatning til ofre for forbrydelser altså også undtaget.

Der er ingen tvivl om, at det er dybt traumatisk at være offer for de forbrydelser, der kan udløse denne type erstatning, og efter vores opfattelse skal lovforslaget ses i sammenhæng med de andre initiativer, som regeringen har taget for at forbedre ofrenes stilling.

Jeg tror, at mange af Folketingets medlemmer har modtaget henvendelser fra ofre for forbrydelser, og jeg er sikker på, at vi alle har været berørt af de eksempler, vi har fået kendskab til.

Vi støtter forslaget, lige som vi støtter ministerens håb om Folketingets hurtige og velvillige behandling af forslaget.

Og så har jeg en meddelelse fra CD's ordfører, fru Sonja Albrink. Jeg skulle meddele, at også CD støtter forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Fru Else Marie Mortensen har jo så glimrende redegjort for forslagens indhold og baggrund, og jeg kan derfor indskrænke mig til at sige, at vi i Venstre fuldt ud deler opfattelsen af, at det her er et lovforslag, der er brug for.

Vi har i mange år i forhold til hele voldsdebatten talt for, at man fokuserede noget mere på ofrene frem for forbryderne, og vi finder, at dette lovforslag er et overordentlig velmotiveret og retfærdigt forslag, som vi kan give vores fulde tilslutning.

Karen Højte Jensen (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan varmt støtte dette lovforslag. Vi kender jo alle de forfærdelige eksempler, der har været med mennesker, der har været udsat for en voldsforbrydelse, og som så er kommet i økonomisk klemme.

Vi kan også støtte, at lovforslaget får en hurtig gang gennem Socialudvalget. Der er brug for det her lovforslag.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på ordførerens vegne fremføre følgende:

Ifølge lovforslaget gøres der endeligt op med det urimelige forhold, at mennesker, der modtager erstatning for et forbryderisk overgreb, efterfølgende udsættes for tilbagebetalingskrav.

Vi har hørt om det i alt for mange sager, hvor et velfungerende menneske mister arbejde, ryger ud af uddannelse eller på anden måde får vendt op og ned på sin tilværelse med den konsekvens, at den pågældende ryger på kontanthjælp. Når så erstatningen for overgrebet udbetales og kommunens socialforvaltning retter henvendelse med besked om, at den udbetalte bistandshjælp skal tilbagebetales, sætter det offret i en fuldstændig vanvittig situation: Et smadret liv og ingen eller kun få penge tilbage som et plaster på såret.

SF støtter forslaget helhjertet og opfordrer til en hurtig udvalgsbehandling.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi drøfter ofte her i salen og i den offentlige debat, i hvilket omfang vi skal lade os influere af enkeltsager. Det lovforslag her er, så vidt jeg kan se, udsprunget af en enkeltsag. Normalt siger vi, at det er dårligt af os som lovgivere, om vi lader os påvirke. Der er sågar et udtryk, der hedder enkeltsagspolitikere, og det er noget af det mest nedsættende, man kan få hæftet på sig.

I denne her sammenhæng vil jeg godt erkende en skyld, for jeg mødte en ung kvinde, som var blevet skudt i hovedet af en sindssyg gerningsmand, som havde slået et eller to mennesker ihjel og også havde skudt vildt om sig og prøvet at slå andre ihjel og altså havde ramt denne kvinde. Han havde til sidst rettet geværet mod sig selv og slået sig selv ihjel, og det var så en sag for Erstatningsnævnet.

Normalt er det jo en dårlig idé at lovgive på den måde, men omvendt synes jeg, det er vores pligt, vores opgave som lovgivere at have antennerne ude og være klar over, at summen af enkeltsager jo faktisk ikke er andet end måden at måle vores lovgivnings kvalitet på. Det vil være forkert af os at vende ryggen til det.

Man kan da godt åle os og sige: Hvorfor i alverden har det ene og det andet og det tredje parti ikke været klar over det, hvorfor har en socialminister ikke været klar over det, hvorfor har systemet ikke gjort opmærksom på det? Men det viser altså, at der indimellem er ting og tildragelser, som sker i det praktiske liv, der overgår selv den vildeste fantasi, vi kan have, når vi lovgiver.

Vi kan fra radikal side støtte dette lovforslag, og vi synes – som flere ordførere har været inde på – at det jo er en god måde at få understreget, at der næppe er noget parti i Folketinget, som ikke vil gøre sit til, at folk, der udsættes for

voldshandlinger, får erstatning for både de psykiske lidelser og de fysiske og økonomiske tab, de bliver udsat for.

Lad os håbe på en hurtig gang gennem udvalget af dette lovforslag. Det bliver næppe sidste gang, det viser sig, at ting, der sker i samfundet omkring os, har været umulige for os som lovgivere at forudse.

Aage Brusgaard (FP):

Vores ordfører, hr. Tom Behnke, er til et andet møde, så jeg lovede at gå herop og meddele vores holdning.

Vores holdning er positiv, endda meget positiv, og vi har selv haft tanker om at fremsætte noget lignende. Nu må jeg indrømme, at jeg ikke har sat mig meget grundigt ind i lovforslaget, men jeg vil i hvert fald håbe, at det bliver udformet sådan, at det ikke kan misbruges. Man kunne f.eks. forestille sig, at to narkomaner eller to sociale klienter kunne blive enige om at klasse til hinanden og både hæve bistandshjælp og få erstatning; så jeg håber i hvert fald, at det enten bliver udformet sådan, at det ikke kan lade sig gøre, eller at der bliver stillet spørgsmål om det.

Men vi er altså helt på linje med hensigten bag forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Det er et lovforslag, som også Enhedslisten er positivt indstillet over for. Det er jo en sag, som for et stykke tid siden har været taget op, bl.a. af socialministeren og justitsministeren. Så langt tilbage som den 5. august 1995 var der henvendelser til ministeren om spørgsmålet, så man må sige, der ligesom har været lidt tid til at arbejde med det, og det er også en lang tekst.

Vi synes, det er o.k., at man laver den lovændring, og vi kunne godt tænke os, at der måske i forbindelse med udvalgsarbejdet også blev vurderet et par andre muligheder, bl.a. med hensyn til trafikofre, som er i samme situation. Man kunne spørge, om den ménerstatning, trafikofre får, også skal friholdes, når det gælder personer, der er på kontanthjælp, og det synes vi i hvert fald man skulle prøve at vurdere i udvalgsarbejdet.

Men ellers vil jeg sige, at vi naturligvis er positivt indstillet over for lovforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lovforslaget er meget enkelt. Det er principielt fuldstændig rigtigt, og derfor kan Dansk Folkeparti naturligvis støtte forslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan naturligvis kun sige tak for den meget brede tilslutning til forslaget.

Hr. Bruno Jerup var lidt sarkastisk med hensyn til den tid, det har taget at komme frem med forslaget; men det er der faktisk nogle meget gode forklaringer på. Der er ikke tale om embedsmandssmøl, for det har faktisk ikke været helt ligetil rent juridisk at finde ud af, hvor et sådant forslag skulle placeres i forhold til Justitsministeriets lovgivning, så det har faktisk kostet en hel del juridisk hovedbrud at nå frem til dette ret enkle forslag. Hr. Bruno Jerup lagde også selv op til, at der kunne være andre afgrænsninger, der skulle diskuteres, så bag dette enkle forslag gemmer der sig altså en lang række overvejelser.

Men jeg er glad for Folketingets positive modtagelse af forslaget og står selvfølgelig til rådighed, hvis der er andre afgrænsninger, der skal diskuteres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om at flytte administrationen af tipsmidler til ungdomsorganisationer fra DUF til Undervisningsministeriet.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 4/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.